

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 34Csp/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118389777
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:6118389777.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lýdiou Nemešovou v právnom spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československej armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČO: 24 785 199, zastúpený Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: E. P., nar. XX.X.XXXX, bytom E., v spore o zaplatenie 310,79 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručенou elektroniky na Okresný súd Banská Bystrica žiadal súd, aby v upomínacom konaní zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu istinu vo výške 310,79 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 310,79,- Eur od 21.4.2017 do zaplatenia. Zároveň žiadal súd, aby mu priznal náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za podanú žalobu a trovách právneho zastúpenia.

2. Žalobca odôvodnil žalobu najmä tými skutočnosťami, že jeho právny predchodca Provident Financial, s.r.o. na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 613160849 poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 620,- Eur. Peňažné prostriedky boli žalovanému poskytnuté na účet predplatenej platobnej karty, odovzdanej žalovanému do vlastných rúk. Žalovaný sa zaviazal tento úver splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60. splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20 kalendárny deň po podpísaní Zmluvy, 27.11.2015 a posledná splátka bola splatná dňa 31.12.2016. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady spojené s úverom vo výške 148,90 Eur, ktoré zahŕňali zmluvný úrok a poplatok za garantovanú službu. Súčasne so zmluvou uzavrel žalovaný aj Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, ktorá bola dobrovoľnou doplnkovou službou, podľa ktorej mal právny predchodca žalobcu poskytovať žalovanému za poplatok službu, ktorá spočívala najmä vo výbere splátok priamo v mieste bydliska alebo inom mieste určenom žalovaným. Odmena za danú službu bola vo výške 349,31 Eur. Žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi 309,21 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu zo dňa 31.3.2017 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému a žalovaný bol o danej skutočnosti upovedomený. Listom zo dňa 24.10.2018 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná suma vo výške 310,79 Eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru 620,- Eur a uhradenými splátkami 309,21 Eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 17.12.2018 pod sp.zn. 20Up/1119/2018 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 310,79 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 310,79 Eur odo dňa 21.4.2017 do zaplataenia a nahradiť trovy konania vo výške 98,36 Eur.

4. Žalovanému sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť, a z toho dôvodu žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci. Na základe danej skutočnosti Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Košice I v súlade s ust. §10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní.

5. Podľa ust. § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

6. Súd vykonal celý rad krokov smerujúcich k zisteniu pobytu žalovaného. Všetky dostupné lustrácie boli bez kladného výsledku. Súd požiadal o súčinnosť pri doručovaní žaloby aj príslušné Obvodné oddelenie Policajného zboru v Košiciach, ktorým bolo zistené, že žalovaný sa v mieste svojho trvalého pobytu nezdržiava. Z uvedenej adresy sa vrátila súdu zásielka nedoručená s oznámením príslušného poštového úradu, že žalovaný je na adrese svojho trvalého pobytu neznámy. Následne súd postupom podľa ust. § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku zverejnil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu oznámenie o podanej žalobe, ktoré bolo vyvesené/zverejnené dňa 11.7.2019 a zvesené dňa 12.8.2019.

7. Podľa ust. § 297 Civilného sporového poriadku súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Vzhľadom k tomu, že nebolo potrebné vo veci nariaďovať pojednávanie, pretože ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur, súd v súlade s ust. § 297 Civilného sporového poriadku rozhodol vec bez nariadenia pojednávania dňa 27.8.2019 na základe listinných dôkazov predložených žalobcom, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 7.11.2015, zmluvou o poskytnutí služby komfort zo dňa 7.11.2015, výpisom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 10.4.2017, predžalobnou výzvou, úrokovými sadzbami ECB a zistil tento skutkový stav:

9. Žalovaný uzavrel so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731 dňa 7.11.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver v sume 620,- Eur, ktorý mal splácať v 60. týždenných splátkach vo výške 12,82 Eur, poslednú splátku vo výške 12,52 Eur. Úroková sadzba bola stanovená vo výške 15,87 % ročne, t.j. 61,68 Eur, poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 87,22 Eur, RPMN vo výške 46,46 % a priemerná hodnota RPMN bola dojednaná na 39,66%. Žalovaný súčasne uzavrel aj zmluvu o poskytnutí služby Komfort na základe ktorej sa spoločnosť Provident Financial, s.r.o. zaviazala preberať splátky priamo v mieste bydliska alebo inom mieste určenom žalovaným. Žalovaný sa zaviazal, že za poskytnutie služby bude platiť odmenu v celkovej výške 349,31 Eur v 60. týždenných splátkach vo výške 5,82 Eur a poslednú splátku vo výške 5,93 Eur.

10. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 10.4.2017 oznámil žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.3.2017 sa žalobca stal veriteľom pohľadávky voči žalovanému a zároveň vyzval žalovaného, aby dlžnú pohľadávku uhradil do 10 dní odo dňa doručenia žalobcovi.

11. Z výpisu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi splátky v celkovej výške 221,- Eur.

12. Podľa ust. § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

13. Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

14. Podľa ust. § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených a § 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

15. Podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Podľa ust. § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

17. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

18. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

19. Podľa ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

20. Podľa ust. § 11 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

21. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

22. Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

25. Podľa ust. § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

26. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

27. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa ust. § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

31. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

32. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52 a nasl.. O spotrebiteľskú zmluvu sa jedná v tom prípade, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosť spotrebiteľ dovolával.

33. V danom prípade uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalovaný z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je formálne absolútnym obchodným vzťahom a spravuje sa ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ide však o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj ustanovenia osobitného Zákona o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru súdu ide o spotrebiteľskú zmluvu. Spory týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľských úveroch sú občianskoprávnymi vecami a podstata vzťahu založeného poskytnutím spotrebiteľského úveru je občianskoprávna. Súd tak právny vzťah účastníkov posudzoval podľa Občianskeho zákonníka.

34. V prvom rade súd skúmal otázku platnosti zmluvy o úvere a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom nejde v zmysle ust. § 1 ods. 3 citovaného zákona o spotrebiteľský úver, keďže je bez úročný a bez poplatkov, ale v zmysle ust. § 24 ods. 1 sa na neho vzťahujú jednotlivé ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Náležitosti zmluvy upravuje ust. § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 citovaného ustanovenia. Absenciu niektorej z týchto podstatných náležitostí zákon nesankcionuje neplatnosťou zmluvy. Súd po posúdení obsahu zmluvy a predložených listinných dôkazov má za to, že zmluva o úvere bola uzavretá platne, keď na jej základe právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 300,- Eur. Zmluva obsahuje údaj o výške úveru, počte splátok 60, výške splátky 12,82 Eur a výšku poslednej splátky 12,52 Eur. Predmetná zmluva však neobsahuje všetky zákonom vyžadované obsahové náležitosti (ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov), a preto sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

35. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. patril údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (ust. § 9 ods. 2 písm. f/).

36. Na tomto mieste súd konštatuje, že v uzatvorenej zmluve o pôžičke nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských

úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako „termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy“. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úvere matematickými operáciami s iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonili krajské sudy aj v odôvodnení rozsudkov Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp.zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 9. 2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.5. 2013. V predloženej zmluve je však dátum konečnej splatnosti určený len ako „siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretí zmluvy“, bez uvedenia konkrétneho dňa v týždni, ku ktorému má byť úver splatený.

37. Taktiež v zmluve o úvere nie je uvedený údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená výška týždennej splátky 12,82 Eur. Takéto určenie nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presných termínoch úhrad jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru, a tiež, aby mal vedomosť o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky - poisťné. Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery či pôžičky a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

38. Nakoľko uzatvorená zmluva neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9ods. 2 písm. f) a písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

39. Keďže je pôžička bezúročná a bez poplatkov, neboli splnené zákonné podmienky na priznanie inej sumy ako sumy, ktorú žalobca poskytol žalovanému vo forme pôžičky. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovanému bol schválený úver vo výške 620,- Eur. Z výpisu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný zaplatil sumu 302,50 Eur. Žalobca by mal nárok na vrátenie sumy vo výške 317,50 Eur.

40. Podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

41. Podľa ust. § 526 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

42. Pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou (ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka), na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník). Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník (R 119/2003). K postúpeniu pohľadávky, upravenému v ustanoveniach § 524 až

530 Občianskeho zákonníka dochádza na základe písomnej zmluvy uzavretej medzi veriteľom ako postupcom a treťou osobou ako postupníkom, pričom jej platnosť nie je podmienená súhlasom dlžníka. Voči nemu sa postúpenie pohľadávky stáva účinným buď od doručenia oznámenia jeho pôvodného veriteľa, že došlo k postúpeniu pohľadávky, alebo od preukázania postúpenia novým veriteľom. Zákon teda rozlišuje, či sa dlžník o postúpení pohľadávky dozvie od postupcu alebo od postupníka. Ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať od neho preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky, a preto sa nemôže ani účinne dovolávať neplatnosti či neexistencie takejto zmluvy v súdnom konaní, v ktorom sa postupník domáha proti dlžníkovi zaplatenia postúpenej pohľadávky.

43. Je pravdou, že žalobca predložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 10. 4. 2017, ktoré právny predchodca žalobcu adresoval žalovanému na adresu jej trvalého pobytu (čl. 20 spisu). Žalobca ako dôkaz o tom, že toto oznámenie bolo žalovanému zasielané, predložil podací hárok č. RN601981972SK (čl. 28 spisu) s rozpisom zásielok. Súd však tento podací hárok nepovažuje za dostatočný dôkaz na preukázanie tvrdenia žalobcu, že toto oznámenie bolo aj skutočne doručené žalovanému, a navyše z podacieho hárku nevyplýva, že konkrétne toto oznámenie o postúpení pohľadávky obsahovala práve táto zásielka. Keďže žalobca dostatočne nepreukázal doručenie oznámenia dlžníkovi, tak k preukázaniu vecnej aktívnej legitímácie žalobcu by postačovalo predloženie konkrétnej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorej platnosť by súd v prejudiciálnej otázke posúdil z hľadiska jej platnosti. Žalobca nepredložil súdu ani zmluvu o postúpení pohľadávok, a ani prílohy obsahujúce identifikáciu postupovaných pohľadávok a ich nominálnej hodnoty. Keďže žalobca nepreukázal súdu, že bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok a medzi postúpenými pohľadávkami je aj pohľadávka žalovaného, súd vo veci nemohol inak rozhodnúť ako žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore dostatočne nepreukázal.

44. Okrem uvedeného žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby je povinný uviesť skutočnosti, ktoré sa opierajú o právo alebo iný nárok (ust. § 132 Civilného sporového poriadku). Podstatou uvedenej povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Uvedená povinnosť tvrdenia je základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany, avšak nemusí to vždy zodpovedať konkrétnemu sporu, resp. konkrétnej hmotno-právnej úprave, ktorá sa má v spore použiť. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu tohto účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia v konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme, o ktorú sa účastník pri uplatnení alebo pri bránení práva opieral. V žalobe musí byť uvedené, o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť. Uvedenému účelu slúži opis rozhodujúcich skutočností, ktoré v prípade, ak budú v konaní preukázané, povedú k záveru, že požiadavka žalobcu, vyjadrená v tzv. žalobnom petite je opodstatnená. Požiadavky na opis rozhodujúcich skutočností sú prirodzene kvalitatívne vyššie v sporovom konaní, ako v konaní nespоровom a majú väčší význam v konaní, ktoré sa začína len na návrh ako v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

45. Sporové konanie ovládané tzv. prejednávacou zásadou. Uvedená zásada určuje, že procesnú dôvodnosť za zistenie skutkového stavu majú sporové strany a nie súd. Prejednávací zásada znamená, že sú to sporové strany, ktoré majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú a ktorých z tohto dôvodu postihuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

46. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu zamietol, nakoľko po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno.

47. Žalobca totiž v žalobe neopísal rozhodujúce skutočnosti tak, aby z nich bol zrejмый skutkový dej (skutok), na ktorého základe sa uplatňuje právo, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a vylučuje tým možnosť zámeny s iným skutkovým dejom, ale len odkázal na listiny, ktoré sú prílohou žaloby.

48. Uvedené vymedzenie skutkového deja je príliš všeobecné, neurčité, teda nepostačuje, a rozhodujúce skutočnosti, na základe, ktorých si žalobca uplatňuje svoj nárok, nie sú opisované v požadovanom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a vylučuje možnosť zámeny s iným skutkom. Zo žaloby vôbec nie je zřejmé, ktoré splátky žalovaný uhradil a ktoré neuhradil; v prípade zaplatených

splátok žalobca jednotlivito neuviedol ich výšku, dátum úhrady, obdobie na ktoré sa platba vzťahuje. Zo žaloby nie je možné vôbec zistiť aký je skutočný dlh žalovaného, a či v tomto dlhu nie sú započítané nároky, ktoré by mohli byť súdom ex offio posúdené ako nároky z neprijateľných zmluvných podmienok. V prípade neuhradených splátok žalobca neuviedol ich výšku, ani obdobie, ku ktorému prislúcha každá neuhradená splátka. Žalobca taktiež v žalobe neuviedol, aká čiastka z dohodnutej splátky úveru sa vzťahovala na istinu úveru, aká na úrok, prípadne na ďalšie položky. Uvedené rozlíšenie má význam v situácii ak veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť, resp. požaduje zaplatenie celého dlhu naraz (z dôvodu nesplácania úveru dlžníkom), keďže po zosplatnení úveru prislúchajú veriteľovi úroky z omeškania, nie zmluvné úroky. Riadne vymedzenie a preukázanie nároku a splatnosti dlhu má význam aj z hľadiska stanovenia vzniku omeškania s peňažným plnením a má význam aj pre posúdenie možného premlčania nároku. Je procesne neprípustné, aby žalobca svoju povinnosť opísania rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil v žalobe odkazom na pripojené listinné dôkazy. Uvedená skutočnosť by v konečnom dôsledku znamenala, že svoju povinnosť by žalobca preniesol na súd. Listinné dôkazy, na ktoré žalobca odkazuje v žalobe, môžu slúžiť len na preukázanie jeho tvrdení, žiadnu inú funkciu nemôžu mať. V prípade, ak by súd zisťoval z pripojených listinných dôkazov skutočnosti, ktoré majú byť obsiahnuté v žalobe a ktoré má povinnosť tvrdiť žalobca, došlo by tým nepochybne k porušeniu zásady rovnakého postavenia strán sporu, keďže naznačenú povinnosť tvrdenia by namiesto strany sporu plnil súd. Absencia uvedených náležitostí v žalobe nemá za následok odmietnutie podania postupom podľa ust. § 129 Civilného sporového poriadku, nakoľko nejde o také nedostatky, pre ktoré nemožno pokračovať v konaní a ktoré bránia jej vecnému prejednaniu.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

50. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

51. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. V danom prípade žalovanej ako úspešnej strane sporu prináleží v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku náhrada trov konania v celom rozsahu.

55. Podľa Čl. 4 ods. 1, 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

56. Podľa Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

57. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem a podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

58. Súd preto s použitím Základných princípov Čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa ust. § 262 Civilného sporového poriadku o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.2.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

59. Za daného stavu súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu preukázateľne v spore žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).